

TENIS – Descrierea soluției (prof. Stelian Ciurea)

În cele ce urmează, voi denumi jucătorii prin pozițiile lor în clasament.

Să presupunem că notăm cu a jucătorul cel mai slab care ar putea câștiga turneul.

Rezolvarea problemei are la bază următoarea afirmație:

“Cea mai mare valoare a lui a se obține dacă el întâlnește în finală pe $a-k$.”

Demonstrația afirmației se face prin reducere la absurd: presupunem că în finală a joacă cu alt jucător, fie acesta b . b nu poate fi mai bine clasat decât $a-k$ (în acest caz a nu l-ar putea învinge!). Deci $b > a-k$. Apar două situații:

1) a îl întâlnește pe $a-k$ într-o etapă anterioară finalei. În acest caz, putem interschimba pe $a-k$ cu b . Dacă $a-k$ joacă la un moment dat cu un adversar pe care b nu îl poate învinge, interschimbăm și respectivul adversar cu un adversar a lui b și repetăm respectivul procedeu și pentru adversarii adversarilor etc. (în cel mai rău caz, interschimbăm întreg subarborele corespunzător adversarului lui $a-k$ pe care b nu îl poate învinge cu un subarbore al unui adversar a lui b de aceeași adâncime (evident vom găsi un astfel de subarbore, deoarece b se află pe un nivel superior lui $a-k$))

2) a nu îl întâlnește pe $a-k$ într-o partidă directă. În acest caz, turneul ar putea fi câștigat de $a+1$, deoarece în arborele binar care reprezintă schema de desfășurare a turneului în această situație, putem înlocui pe a cu $a+1$: $a+1$ poate să învingă toți jucătorii pe care îi poate învinge a cu excepția lui $a-k$, iar cum a nu îl întâlnește pe $a-k$, rezultă că putem face interschimbarea între a și $a+1$.

Am ajuns deci la o contradicție – o valoare mai mare pentru câștigătorul turneului, deci afirmația este adevărată.

Putem face o afirmație asemănătoare și pentru adversarul lui $a-k$ din semifinală: acesta va fi $a-2k$, apoi pentru adversarul lui $a-2k$ în sfertul de finală, acesta fiind $a-3k$ s.a.m.d.

Putem să extindem afirmația și mai mult, ajungând la concluzia că dacă completăm schema de desfășurare a turneului începând de la finală, apoi semifinalele etc și la un moment dat trebuie să alegem un adversar pentru un jucător oarecare j , atunci din adversarii “disponibili” pe care j îi poate învinge, cel mai avantajos este să îl alegem pe cel mai bine clasat în clasamentul ATP.

Având în vedere schema de desfășurare a turneului care rezultă din afirmațiile de mai sus, putem să calculăm valoarea lui a în modul următor:

- a are nevoie de x adversari (x =numărul de tururi) pe care să-i învingă iar aceștia sunt

- $a-k$ în finală,
- $a-k+1$, în semifinală
- ...
- $a-k+x-1$ (dacă $k < x$) sau $a-k+x$ dacă ($k \geq x$) în primul tur.

Rezultă $a-k+x \leq n$ (sau $a-k+x-1 \leq n$), iar cum valoarea cea mai mare pentru a rezultă la egalitate, deducem

$$a = n + k - x \quad (1)$$

- învinșii lui a au un număr de $x(x-1)/2$ adversari pe care îi înving: $a-k$ joacă $x-1$ tururi până să fie eliminat, $a-k+1$ joacă $x-2$ tururi etc iar acești adversari trebuie să fie cât mai bine clasați, primul dintre ei fiind $a-2k$.

Rezultă $a-2k+x+x(x-1)/2 \leq n$ deci $a = n + 2k - x - x(x-1)/2$ sau notând cu $G(x-1) = x(x-1)/2$,

$$a = n + 2k - x - G(x-1) \quad (2)$$

- învinșii învinșiilor lui a au un număr de adversari pe care îi înving egal cu $G(x-2) + G(x-3) + \dots + G(2) + 1$ iar aceștia trebuie să fie cât mai bine clasați începând cu $a-3k$ rezultând

$$a = n + 3k - x - G(x-1) - G(x-2) - \dots - G(2) - G(1) \quad (3)$$

Se continuă, după un raționament asemănător, calculul numărului de adversari de care au nevoie învinșii învinșilor învinșilor ..., în calculul acestui număr observându-se că dacă în etapa precedentă a calculului a apărut un termen de genul $G(x-i)$, atunci în etapa curentă acesta generează o sumă de termeni

$$G(x-i-1) + G(x-i-2) + \dots + G(2) + G(1).$$

Evident, din formulele (1), (2), (3) se va reține valoarea cea mai mică pentru a , aceasta fiind soluția problemei. Completarea schemei de desfășurare a turneului se va face apoi exact pe baza raționamentului anterior.

În program, pentru a evita calculul repetat al unor valori, am folosit formule de genul

$$a_1 = n + k - x \quad (1)$$

$$a_2 = a_1 + k - G(x-1) \quad (2)$$

$$a_3 = a_2 + k - G(x-2) - \dots - G(2) - 1 \quad (3)$$

$$a_4 = a_3 + k - G(x-3) - 2G(x-4) - 3G(x-5) \quad (4)$$

...

iar pentru calculul coeficienților care apar la un moment dat în expresiile (i) am folosit o matrice (notată m) și o procedură denumită “derivare” prin care am implementat observația că $G(x-i)$ învinși au nevoie de $G(x-i-1) + G(x-i-2) + \dots + G(2) + G(1)$ adversari pe care să-i întâlnească până în momentul când sunt la rândul lor învinși.